

Adventsmeditatie

De blinkende Morgenster

'Ik ben de Wortel en het Nageslacht van David, de blinkende Morgenster.'

Openbaring 22 vers 16.

Op het platteland zie je 's morgens vroeg van ver de blinkende morgenster. Wanneer het schemert en de duisternis verdwijnt, zie je bij het eerste licht de morgenster opkomen. De morgenster verkondigt het verlangen naar de nieuwe dag. In het Oosten gold een blinkende morgenster als een bode van een nieuwe toekomst. Denk aan de betekenis die de wijzen uit het Oosten gaven aan de blinkende ster die zij zagen opkomen. In de Bijbel is de morgenster een bode van een nieuwe toekomst, dat de zon van de gerechtigheid voorgoed zal opgaan.

Jezus noemt zichzelf die ster: 'Ik ben de Wortel en het Nageslacht van David, de blinkende Morgenster.' Daar richt de adventsboodschap zich op. Toen God in zijn liefde zijn Zoon in de wereld zond, wilde Hij dat onze zonden verzoend zouden worden. Maar dat is nog niet alles. Daarmee is het uiteindelijke doel van Gods liefde nog niet bereikt. Wij denken, als mijn zonden vergeven zijn, ben ik waar ik wezen moet. Maar dat is niet waar. God wil veel verder met ons gaan, dan alleen onze zonden verzoenen. Christus' Geest wil dat in ons leven ook de vlam, het licht van Christus' lief-

de gaat branden, zodat we ons uitstrekken naar zijn nieuwe toekomst. Kijk, dat wil de Geest van Christus in ons werken. Met Christus leven is Hem verwachten!

Als we uit dit advent leven, heeft Gods liefde haar doel bereikt. In het volgende vers lezen we dat de Geest van Christus en de bruidsgemeente van Christus bij elkaar horen. Zij zien uit naar Christus' komst, kom Heere! Beiden reageren op de belofte van Jezus als de blinkende morgenster met de oproep 'kom'. Het adres van die oproep zijn wij mensen. Wij worden geroepen om tot Jezus te komen. De Geest is de spreekbuis, de microfoon van Christus tot de gemeenten. Kom! Ik ben gekomen! Kom en drinkt het levende water! Ik ben zelf dat levende water, als je dorst hebt, kom dan tot Mij! Kom met al je problemen, lijden, ziekte en rouw waarmee je wordt aangevochten door de duivel. De duivel gebruikt mensen, zegt Johannes, die de leugens van het beest propageren, om ons bij Jezus weg te houden. Wij leven in een wereld waar veel van die leugengeesten leven die

Met deze laatste uitgave van ons blad van dit jaar hebt u weer het bekende "kerstnummer" in handen. Zowel aan Advent als aan Kerst wordt gedacht. En is er een overdenking voor het oude en voor het nieuwe jaar. Een actueel kerstverhaal heeft ook een plaats gekregen. En dan zijn er nog vervolgartikelen en gedichten. We hopen dat u met genoegen dit nummer zult lezen. Het ziet er naar uit dat we een bijzondere kerst zullen beleven. Als de maatregelen mbt het coronavirus nog gelden zal het in veel opzichten aanpassen zijn. Jaren later zal men zeggen: dat was toen een aparte kerst! Voor ons is het hopelijk anders. Dwz. voor ons zullen de kerstdagen toch hetzelfde zijn? Het evangelie van de geboorte van onze Zaligmaker mag klinken. De boodschap is dezelfde. Wij hoeven het niet te doen met de moderne kerstviering van onze tijd. Vele zgn kerstboodschappen hebben met kerst niets te maken. En gevulde winkelwagens maar lege harten...Het evangeliewoord is geen verkleinwoordje: kindje, kribje, herdertjes... Het is het ongehoorde, onvoorstelbare woord van de komst van de Zoon van God. Jezus Christus baant voor zondaren de weg naar het eeuwige leven! De Heere gedenke alle eenzamen. We wensen u allen, mede namens het bestuur en onze medewerkers, van harte Gods nabijheid toe voor de kerstdagen. Voor het nieuwe jaar 2021 moge de Heere uw weg voorspoedig maken onder Zijn zegen.

*H.I. Ambacht,
ds. J.P. Boiten*

hun 'fake news' verkondigen. Het zijn dwaalgeesten die ons buiten de stad van God in het verderf willen storten. Daarentegen gaat de roepstem van Christus' Geest nu nog tot alle mensen om zich niet met deze leugenachtige geesten mee te laten slepen het verderf in. Daarom roept de Geest van Christus samen met de levende gemeente, de bruidsgemeente van Christus tot alle mensen 'kom'! Kom, tot Jezus Christus, geloof zijn woord en je wordt behouden! Verlangt u naar dat nieuwe leven?

Daar kijken we in deze adventsweken naar uit, om Jezus' geboorte te herdenken. Hij die als God-mens, verlosser in de wereld kwam om onze zonden te verzoenen. Ons te bevrijden van het kwaad. Maar wij verwachten Hem ook terug op de wolken van de hemel met zijn wederkomst, daar kijken we naar uit. Als God is Hij mens geworden, geboren in vlees en bloed. Er waren verschillende stromingen die zo hun eigen opvatting over Jezus erop nahielden. Daarom wapent Johannes zijn lezers tegen deze opvattingen. Al direct aan het begin van deze brief geeft hij een belijdenis van de heerlijkheid die hij in Jezus heeft gezien. Het ging dus om de vraag waarbij de verlossing rechtstreeks op het spel stond. Wie die vraag bevestigend beantwoordt en belijdt dat Jezus Christus, Gods Zoon, werkelijk mens is geworden, die is uit God, zegt Johannes hier in zijn brief. Zo iemand kun je vertrouwen. Maar wie die belijdenis op losse schroeven zet, kun je niet vertrouwen. Aan hem kun je je niet toevertrouwen. Want zo'n geest heeft niets met God uit te staan, maar komt van de antichristus, een tegen-christelijke geest, de grote tegenspeler van Christus die eens komen zal en die zijn schaduw nu al vooruitwerpt. Alle eeuwen door duiken die schaduwen op, nu eens hier, dan weer daar, nu eens in dit kleed,

dan weer in een ander en ook onze tijd staat bol van al die geesten. In de adventsboodschap getuigt Jezus over zichzelf: 'Ik ben de blinkende Morgenster.' Als we in Christus zijn, kan de leugengeest geen voet bij ons aan wal zetten. Dat is niet omdat wij uit onszelf zo onaantastbaar zijn, immuun voor het kwaad en alle dwaalleer, maar omdat God met zijn Geest in ons werkt. En God is veel sterker dan de duivel die ons van de verlossing probeert af te houden. Iedereen die een levende relatie met God heeft, heeft een antenne voor wat de Geest verkondigt. Heb je die antenne niet, dan gaat de verkondiging van het evangelie langs je heen. Als je ermee instemt, dan werkt de Geest die waarheid van het evangelie in je en mag je daarop vertrouwen. Iedereen die God liefheeft is uit God geboren. Nou, ruimer evangelie kun je niet verkondigen. De liefde is uit God! Jezus Christus is Overwinnaar, de blinkende Morgenster! Als we uit God geboren zijn, leven we in liefde met God, elkaar en de wereld die onze zorg nodig heeft! Dan ben je in het licht van Christus' evangelie ook een ster die belicht wordt door de Morgenster. Er zijn veel stralende sterren in de wereld en dat is mooi en goed, maar er is er maar één die boven alle gaat. Nee, zijn ster licht niet op het trottoir in Hollywood met geboorte- en overlijdensdatum. Sterren zien we op de tv. Zij racen voorbij tijdens de Tour de France of in hun voetbalspel. En de Morgenster? Laten we eerlijk zijn, in onze cultuur domineert het hier-en-nu. Geloof u dat er een stralende, altijd-blijvende toekomst is, die op ons hier-en-nu z'n schaduw vooruit werpt? Geloof u dat? 'Ik ben de Morgenster'. Dat is geen afscheidsgroet, maar een verwachting, hoop op een nieuwe toekomst omdat Jezus Christus Overwinnaar is! Dat getuigt de Geest

van Christus en de bruidsgemeente van Christus die in liefde met Hem en elkaar verbonden zijn! Jezus noemt zichzelf de stralende morgenster, er komt een nieuwe dag, een nieuw tijdperk. Dit stralende licht van Christus weerkaatst op alle kinderen van God die in de geestelijke strijd overwinnen door Christus. Kijkt u verwachtingsvol uit naar deze schitterende morgenster Jezus Christus?

ds. C. Bos, Benschop

Adventsbede

Het is adventstijd, en ik weet dat Gij geloven en verbeiden, als 't ware, hebt aaneen gesmeed, ze zijn niet van elkaar te scheiden.

Gij hebt ze tot één vreugd gemaakt die Gij ons onverdiend wilt geven, veel harten hebt Gij aangeraakt die met en van dit wonder leven.

Ik bid U voor ons allen Heer'; Span onder ons veel zielesnaren, raak ze, bespeel ze meer en meer, doe ons die éne vreugd ervaren.

Opdat, wanneer Gij wederkomt, wanneer Gij nogmaals zult verschijnen, 't refrein: 'O, kom!' niet is verstomd, of in de angstroep zal verdwijnen,

maar luid en boven alles uit, uit veler mond, in alle talen, U tegen klinkt, en Gij een bruid die sterk verwacht, zult binnenhalen.

Jo van Veen-Nusmeijer
Uit: rijpend als het graan

Gebed voor kranke mensen (7)

Hebt u ooit gebeden om kastijding? Bidden we om te mogen afsterven aan het aardse? Dat is wel de begeerte van deze zieke. Een wonderlijke zaak, nietwaar? Want dat wil een mens toch niet! Nee, maar het wordt anders als de Heere met Zijn Heilige Geest in ons de genade werkt. Dan gaan we inzien dat we als zondaren vast zitten aan de zonde en het aardse. En dat staat het kennen en dienen van de Heere Jezus in de weg! Zoals de apostel Paulus het zegt in Romeinen 7: "Want ik weet, dat in mij, dat is, mijn vlees, geen goed woont" (vs 18). En die in het vlees zijn kunnen Gode niet behagen, Rom. 8:8. Hoe kan dat veranderen? Niet door beter je best te doen, of te proberen zonder zonde te leven. Dat mislukt! Maar de Heere werkt dat door de genade van de kastijding. Dat is waar in dit gebed om wordt gevraagd: "Kastijd ons liever hier, dan dat wij hierna met de wereld zouden moeten verloren gaan." Wat is dat: kastijding? We kunnen denken aan opvoeding en tuchtiging. Een kind moet heel veel leren om volwassen te worden. Maar een kind moet ook veel afleren. Want we komen met een zondig hart ter wereld. Dus willen we liever het kwade doen dan het goede. En daarom is correctie nodig. Het onkruid dat in je tuint opschiet moet je weg schoffelen en op allerlei manieren bestrijden. Om ons tot bruikbare en nuttige mensen te maken, moet er heel wat worden gecorrigeerd, aan ons gedrag, onze houding en instel-

ling. En bij onwillige kinderen moet er wel eens straf volgen. De Schrift zegt ons dat een vader die zijn kind niet straft, hem meer haat dan liefheeft. Want dan wordt dat kind erg verwend en eigenwijs. Een vader die zijn kind kastijdt, hem niet z'n zin geeft, of een pak slaag geeft, doet dat niet om hem te verwonden maar om hem van zijn verkeerde dingen te genezen. Zo handelt God ook met Zijn kinderen. Als we zonder kastijding zijn, is dat geen goed teken. Zijn we dan wel echt kinderen van God? De Heere Jezus zegt tegen de gemeente Laodicea: die Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik. Als de Heere het zo leidt in ons leven dat er veel tegen-slag of verdriet komt, doet Hij dat niet uit lust tot plagen, maar tot ons nut. We verlaten de Heere nog zo vaak. We keren ons af van Zijn wet, en dienen weer de zonde en de wereld. Door kastijding wil de Heere ons doen beseffen dat we tot inkeer moeten komen. Gods slaande hand kan Zijn kinderen tuchtigen. Dat doet de Heere altijd uit liefde, ook al ervaren we dat zo niet. Kastijding is een opvoedkundig middel in Gods Vaderhand. Welzalig de man die verdraagt, als hij wordt gekastijd. Want die kastijding, beproeving wil de Heere gebruiken om niet met de wereld verloren te gaan. God wil door diepe wegen redden van de eeuwige verlorenheid. Zo kan ook ziekte een middel zijn om ons te verlossen. Kastijd ons liever hier. Want de gelovige voelt dat hij het nodig heeft. Vandaar dat er volgt: "Geef ons, dat wij deze wereld, en al wat aards is, mogen afsterven, opdat

wij dagelijks naar het evenbeeld van Jezus Christus meer en meer vernieuwd worden." We moeten vernieuwd worden naar het evenbeeld van Christus. Dat we op Hem gaan lijken. Dat de vruchten van Zijn Geest in ons openbaar komen. Dat we de lijdensweg van Christus leren volgen.

Dat gaat tegen vlees en bloed in. Wat hebben we veel genadewerkingen nodig om af te sterven aan al wat aards is! Maar als we inzien dat deze wereld het ware geluk niet kan geven, komt er begeerte om aan dat alles te sterven. Temeer als je gaat verstaan dat in de Heere Jezus alle heil ligt. In Hem is de

zaligheid, de volkomen verlossing. Dan is het leven en het lijden niet zinloos. Dagelijks meer vernieuwd worden naar het beeld van Christus, dat is goed, dat geeft hoop. Op Hem te lijken, in Zijn zachtmoedigheid, in Zijn gevende liefde. In het zoeken van Gods eer. O dan moet alles mee werken ten goede. Ook mijn ziekte en lijden. Want het gaat om Hem! En je gaat er dan iets van verstaan: mijn leven is Christus, en mijn sterven gewin!

H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten

MARIA

Maria, kleine vrouw uit Nazareth,
Heeft niets de eng'lenboodschap je ontzet?
Ben je niet bang voor 't heimelijk gepraat?
En vrees je niet dat Jozef je verlaat,
omdat je ontrouw duid'lijk voor hem blijkt?
En weet je niet, dat iedereen straks kijkt
als je gaat waterputten bij de bron?
Zou je niet willen vluchten, als je kon?
De taak die God je geeft, is haast te groot,
je leven scheert nu raaklings langs de dood.
En toch, al neemt God jou de naam, je eer,
Hij geeft ze duizendvoudig aan je weer,
vrees niet Maria, veilig is je lot:
Want, gróte vrouw, jij vond gena bij God!

Uit: Hij Die met ons is.
Nel Benschop

Als zij daar waren....

"En het geschiedde, als zij daar waren, dat de dagen vervuld werden dat zij baren zou." Lukas 2: 6

Een bijzonder moment in de heilsgeschiedenis. Jozef en Maria zijn in Bethlehem aangekomen. Ze moesten beschreven worden. Dat gebod ging uit van de keizer Augustus. Zijn rijk was zeer uitgestrekt. De Romeinse keizer werd als een god vereerd. Hij is de Verhevene. Hij regeert de wereld en heeft grote invloed. Zijn rijk is gebaseerd op de 'pax Romana'. Die Romeinse vrede was geen echte vrede. Het was afgedwongen met geweld. Het gebod van de keizer brengt alles in rep en roer. Israël valt ook onder de macht van de keizer. Het is door hem gevoegd bij Syrië. De zelfstandigheid van Israël is er niet meer. En wat is er over van het koninklijke geslacht van David? Die glorie is totaal verdwenen. Land en volk is in diep verval. Wat komt er terecht van Gods beloften? Waar zien we nog iets van Gods heilsplan? Lukas 2 onthult ons dat God door al het rumoer der volken heen werkt. Het gebod van de keizer wordt uitgevaardigd ten dienste van Gods heilswerk. Al is Augustus en zijn rijk daarvan onwetend! Is het vandaag

anders gesteld? Wereldleiders brengen veel onrust onder de bevolking. Ook in ons land is er door de coronacrisis sprake van onzekerheid en angst. Het heeft grote gevolgen, voor mensen, hun gezondheid en werkgelegenheid. Ook de kerken delen daar in. Hoe komen we door en uit deze crisis? God volvoert Zijn heilsplan! Al kunnen we dat misschien niet concreet aanwijzen, Gods werk houdt stand en gaat door.

Mensen gaan op reis. Ieder trekt naar de plaats van zijn afkomst. Een wereld vol onrust. En dat vanwege het gebod van de keizer. Mensen moeten eigen huis verlaten. Leefpatronen worden doorbroken. Jozef is uit het huis en geslacht van David. Daarom waren ze naar de stad Davids gegaan. Herodes sluit zich aan bij de joodse gewoonte om de beschrijving naar de geslachtslijsten te laten plaats vinden. Gods hand is in alles aanwezig.

Voor Jozef en Maria is het een weg van beproeving. Een tocht van zo'n 180 km te voet afleggen, dat heeft dagen geduurd. Wat zullen ze zich zorgen hebben gemaakt. Wat een vragen leven er in hun harten! Is dit nu Gods weg? Onbegrijpelijk. Maar de pelgrimsweg van het geloof gaat over hoogten en door diepten. Duizend zorgen kwellen mijn angstvallig hart. Het woord van engel en de bijzondere ontmoetingen daarna zal hen hebben gesterkt en bemoedigd. Misschien herkent u de moeilijke weg. Hoe moet dit nu? Zal het ooit kerst worden in mijn hart? Zal ik de geboren Zaligmaker mogen vinden?

Wat kan er veel bestrijding zijn. Dan is het soms alsof de Heere de lamp van Zijn Woord uitdraait. Het Woord gaf licht en kracht, maar dan komt er een weg waarin het lijkt alsof het Woord niets meer doet. Dan komt het er op aan om tegen alles in, toch aan de belofte van God niet te twijfelen, maar vast te houden: de Heere zal het voor mij voleinden!

Jozef en Maria komen aan in hun "eigen" stad maar er is niemand die hen ontvangt. Oosterse gastvrijheid laat toch niemand buiten staan? Maar voor Jozef en Maria geldt dit niet. Zijn jullie uit Davids geslacht? Dat is al lang voorbij! Er is niets van terecht gekomen! Daar hebben we niets mee te maken! Dus er is niets dan afwijzing. Zelfs geen plaats in de herberg.

Het was daar geen stille nacht, heilige nacht. Er was daar ook geen sprake van: Davids Zoon, lang verwacht. Die kerstsfeer was er daar niet. Laten wij daar ook maar niet in op gaan!

En het geschiedt, als ze daar zijn, daar waar zoveel vijandschap en miskenning is van het geslacht van David! Daar waar ze nergens welkom zijn, dan worden de dagen vervuld dat Maria zal baren. Wonderlijk! Is dat de geschikte tijd? Komt Gods plan zo tot z'n doel? Is dit waar het op uitloopt, toen Maria zei: "mij geschiede naar Uw Woord"? Ja also moet het Woord geschieden, de beloften worden vervuld. Geen pracht en praal. Geen plaats voor de Zaligmaker. Geen warm onthaal. De Zoon van God Die uit de heerlijkheid neerdaalt vindt slechts wat stro en een kribbe. Het tekent de diepe vernedering. Juist als ze dáár zijn, worden de dagen vervuld van Jezus' geboorte. De mens doet er niets aan, werkt eerder tegen. De omstandigheden werken niet mee. Dat het alzo geschiedt is enkel door

Gods welbehagen. Dit is het geschikte tijdstip, de aangewezen plaats. Want zo valt al het menselijke weg, en is het kerstevangelie vol van Gods genade. Het verloopt alles volgens Zijn welbehagen. God leidt al deze dingen, en daarin komt Zijn verkiezende liefde openbaar.

Kennen wij deze dagen? Is dat ons advent en kerst? Het wonder dat God het dáár gaat werken waar je het niet verwacht. Waar ik niet meer weet hoe het moet. Als ik denk dat Gods beloften niet worden vervuld. Waar het in mijn gedachten niet de geschikte tijd en plaats is, daar werkt God juist aan het heil, tot eer van Zijn Naam.

Maria moet baren. De dagen worden vervuld. Alzo komt er vrucht. Dat is het wonder van Kerst! Het is alles van de Heere. Zo wordt het kerst door Gods genade. Waar Heere komt werken in het hart "geschieden" wonderen! Hij maakt het zondaarshart niet tot en mooi paleis. Hij bereidt het hart als een kribbe. Alle heerlijkheid en zelfinbeelding neemt Hij weg. Hij verkiest het arme, onedele. Hij woont bij hen die behoeftig zijn. Hun situatie doet denken aan de schamele omgeving waarin Jezus werd geboren. Wat een troost: Dit Kindeke is de gepaste Zaligmaker. Gezegend ja zalig kerstfeest gewenst! Want dan mag je met Maria instemmen:

"Want ziet, om 's Heeren daên, zal elk geslacht voortaan, alom mij zalig spreken; wijl God, na ramp en leed, mij grote dingen deed; nu is Zijn macht gebleken!"

H.I.Ambacht
ds. J. P. Boiten

“Een Kind als Redder”

Met kerst staan we biddend stil hand in hand,
Bij de nederige geboorte van de Heiland,
Een Kind als Redder op deze grote aarde,
Is voor mensen van echte levenswaarde,
Als mens is Hij onze toegang tot God,
En Hij kan ons geven een rijkelijk lot,
Deze door God gezonden Middelaar,
Een Kind als Redder, dat is wonderbaar,
Christus geboren, dat is echt Evangelie,
Hier over spreken geeft eenheid in familie,
In Bethlehem is Hij geboren de grote Waker,
Een Kind als redder, ja onze Zaligmaker,
Het wachten is nu voorbij, en het is goed,
Dat velen komen met een meelevende groet,
Een Kind geboren als Redder, in Bethlehem,
Mag een ieder horen met een verhoogde stem,
Het Licht der wereld zonder enige bijval,
Ligt daar in een wat donkere beestenstal,
Ook nu nog vaak weggedrukt in een uithoek,
We vieren feest, maar het Kind is vaak zoek,
Wat een verschil, in de herberg veel mensen,
Die zich vorstelijk laten verzorgen naar wensen,
En in de stal De Vorst van hemel en aarde,
Die zich als Kind en Redder zich hier openbaarde,
Velen beseffen niet de grote liefde van dit Kind,
Het feest is anders, als men Hem toch vindt,
Dan pas ontstaat het echte feestelijk verlangen,
Om te gaan zingen, hoe zal ik U nu ontvangen,
Heerlijke en wonderlijke dingen geschieden,
Als Hij het hart van s' werlds mensenlieden,
Vervuld met een gevoel van vrede op aarde,
Dan geeft kerstlicht in donkere dagen waarde,
Zo zijn we samen naar het kerstfeest onderweg,
Hierbij geeft het Woord ons zuivere uitleg,
Over de geboorte in al Zijn heerlijkheid het meest,
Een Kind als Redder maakt het ware Christusfeest.

Een gezegend Christusfeest:
Fam. Gijlers Coevorden.

Jezus in hilversum

een kerstverhaal anno 2020, door André F. Troost

'Eigenlijk is het maar goed dat Jezus niet in onze tijd geboren is.'

Niemand reageert.

Als Joost iets zegt, kun je maar beter je mond houden. Je kunt hem het beste maar laten uitpraten, dan ben je het snelst van hem af. Tegenspreken heeft geen zin. Dan heb je binnen de kortste keren vuurwerk.

Dat krijg je overigens toch wel, want niets terugzeggen werkt ook niet. Dan is hij helemaal niet meer te houden...

Op school kennen ze hem zo langzamerhand wel.

Daar heeft ie al snel een bijnaam gekregen. 'Joost-mag-het-weten', zo wordt hij door de andere kinderen in de klas genoemd.

Zo jong als hij is, alles lijkt hij beter te weten. Althans, beter... Joost weet gewoon ontzettend véél. 'Hyperintelligent', hebben ze al van hem gezegd. Dat kwam er in elk geval uit, bij een psychologisch onderzoek.

'Als Jezus in onze tijd was geboren, hadden we nooit kerstfeest kunnen vieren.'

Heel lang blijft het stil in de kamer. Wat zal er in de lieve vrede nu weer komen?

'Als Jezus in onze tijd geboren was, dan hadden die engelen niet gezongen. Zingen mag niet meer, van minister-president Rutte, toch? Vanwege corona.

Hoewel, zingen in de openlucht mág. Ze zongen toch buiten, is het niet? Nou, dan was dat toch niet echt een probleem geweest.

Maar ze hadden wel mondkapjes op moeten hebben. En dat is geen gezicht: engelen met mondkapjes! Hoewel, als ze een flink eind van elkaar hadden gestaan, dan hadden ze misschien geen mondkapjes op hoeven hebben. Dat had gekund: het ander-halve-meter-engelenkoor!

Oma en opa kijken elkaar eens aan. Nog een week of wat, dan is het kerst. Waar piekert zo'n jongen over? En waar haalt ie het allemaal vandaan? Oma heeft geen idee. Joost mag het weten, denkt opa.

De Zaanse klok naast de open haard tikt de tijd weg. Waar gaat dit naartoe?, vragen opa en oma zich stilletjes af. Waar moet deze fantasie op uitlopen? Bij Joost weet je dat maar nooit. Die haalt de gekste dingen in zijn hoofd... En van wie hij dat heeft? Van zijn vader? Van zijn moeder? Met opgetrokken wenkbrauwen kijken de grootouders elkaar aan. Onverstoorbaar oreert Joost rustig verder.

'Trouwens, Jezus was nooit in die stal bij die herberg geboren, als Hij in deze tijd gekomen was. Nogal logisch: die stal hoorde bij een herberg en die herberg was dan gesloten geweest. De horeca is toch helemaal op slot? Bars, cafés... Nu ja, misschien was die herberg wel een hotel. Dan kon het nog, misschien.

Maar, wacht eens even, Jozef en Maria hadden die lange reis nooit mogen maken! Iedereen moet zoveel mogelijk thuisblijven, zegt Rutte, toch? Zelfs de koning! Hoewel, vakantie in eigen land, dat mag dan wel weer.'

Buiten is het guur. Echt herfst. De regen plentst bij vlagen tegen het raam. Maar binnen is het warm. En gezellig. Zeker nu Joost een paar dagen logeert. Herfstvakantie!

'Maar die wijzen uit het oosten, die waren er echt nooit gekomen! Die hadden nooit toestemming gekregen. Code zwart! Dan mag je het land gewoon niet in. Dan moet je met z'n allen in quarantaine, geloof ik.

Nee, het is maar goed dat Jezus niet in onze tijd is geboren. Dan had niemand iets van zijn geboorte gehoord. Dan was Hij stilletjes in Nazaret geboren. Daar woonden Jozef en Maria toch? Niemand had geweten dat Hij zo'n bijzonder kind was. Dan zouden wij het ook niet geweten hebben. En dan zouden we dus binnenkort geen kerstfeest hebben gevierd.'

Oma en opa kijken elkaar aan.

Alleen het idee al! Geen kerst! De mooiste tijd van het jaar! Om nog maar te zwijgen van wat het zou betekenen als niemand op aarde van Jezus zou heb-

ben gehoord. Hoeveel slechter zou de wereld ervoor staan?

Jezus nooit geboren? Ondenkbaar!

'Maar wacht even. Als Jezus in onze tijd was geboren, dan waren er veel meer mogelijkheden geweest om zoiets bijzonders aan iedereen te vertellen! Dan had God het natuurlijk heel anders aangepakt. Dan waren die engelen helemaal niet nodig geweest! En dan hadden die wijzen gerust thuis kunnen blijven...'

Nu kan opa het toch niet laten het relaas van zijn kleinzoon te onderbreken. Opa is best bereid van alles en nog wat over heen te laten komen, maar het moet toch niet gekker worden. Alhoewel...

'En wat had God dan gedaan, als Jezus in onze tijd geboren was geworden?'

'Nou, als ik God was geweest, dan was ik naar Hilversum gegaan, naar de televisie. En dan had ik tegen die mensen van de televisie gezegd: Nou moeten jullie eens even goed naar mij luisteren. Ik ben God en ik wil nu even op de televisie verschijnen om iets heel belangrijks mee te delen. Ik wil vijf minuten in het achtuurjournaal!

En als ze dan moeilijk hadden gedaan, dan had ik gezegd: Kijk eens hier, jullie kunnen me nog meer vertellen, maar wie is hier nu eigenlijk de baas? Jullie of ik? Dus laat mij nu onmiddellijk in dat journaal vijf minuten een belangrijke mededeling doen, ja?

En dan zouden zij natuurlijk zeggen: Maar wat hebt u dan mee te delen?

En dan zou ik zeggen: Ik moet meedelen dat mijn zoon is geboren. Toevallig de enige die de wereld kan redden! Als

iedereen naar Hem zou luisteren, zou de wereld er totaal anders uitzien!’

Nog duidelijker dan anders kun je het tikken van de antieke klok in de kamer horen. Het is muisstil. Stel je voor: God zelf, in het journaal, om acht uur, vanuit Hilversum...

‘En dan?’

‘Nou, dan zou ik zeggen dat er echt geen engelen behoefden te komen om met of zonder mondkapjes te zingen. En dat er ook geen herders moesten komen kijken, want met z’n allen in zo’n kleine stal is door de regering op dit moment streng verboden.

En ik zou ook zeggen dat die wijzen absoluut thuis moesten blijven en dat ze hun cadeaus maar met de post moesten sturen, want reizen naar het buitenland is vanwege corona tegenwoordig levensgevaarlijk!’

‘En zo zou in één klap het hele land weten dat Jezus was geboren...’

‘Precies. En als ze daar in Hilversum dan een beetje slim zouden zijn, stuurden ze die journaaluitzending direct door naar alle andere landen, zodat dankzij de late journaals van al die landen nog op diezelfde avond of hooguit een dag later iedereen op de hele wereld wist dat Jezus geboren was! Mooier kun je het toch niet krijgen?’

Hij zou natuurlijk ook een videoboodschap kunnen uitzenden. Dat heeft koning Willem-Alexander toch pas ook nog gedaan? Dan bereik je ook in één keer iedereen!’

Het wordt oma te machtig. Ze kan best iets van haar kleinzoon hebben en ze weet dat hij een beetje anders is dan

haar andere kleinkinderen, maar dit wordt haar te gortig.

‘Joost, nu moet je ophouden! Dit slaat toch nergens op? Een beetje fantaseren vind ik nog wel leuk, en als je het aardig vindt, zal ik je straks nog wel een spannend kinderboek met fantastische verhalen voorlezen, maar nu wil ik niets meer horen over God in het journaal, begrijp je me goed?’

Een beetje teleurgesteld kijkt Joost in de richting van opa. Zou hij er precies zo over denken?

‘Joost, ik kan me goed voorstellen dat het oma nu even te machtig wordt, en misschien moesten we maar even iets heel anders gaan doen – heb je zin in

Kerstvreugde

Wie Christus zoekt in ‘eigen hart,
raakt meer en meer in zich verward.
En wie Hem zoekt bij krib en stal,
vangt satan listig in zijn val.
Hoe ik ook in het kaarslicht staar:
Het lied verklinkt, de vlam dooft uit,
bevroren blijft Gods vensterruit.

Kerstvreugde schenkt alleen het
Woord.

Door herders werd het eens gehoord
en gaat sindsdien van mond tot mond
bij armen en bij kinderen rond.
Hoe schamel ook en klein in tal:
hún blijdschap voedt het gans heelal!
Bid daarom met hen om de Geest
Die ons tot deze vreugd geneest.

Roel Houwink, 1899 – 1987

sjoelen? Maar, eerlijk gezegd, vind ik het wel een mooi idee: God in het journaal. Hoe kom je erbij? Ik zie het al voor me..!’

Joost krabbelt eens achter zijn oor. Dat potje sjoelen spreekt hem wel aan. Maar aan zijn gezicht te zien, wil hij toch eerst nog wel één ding kwijt.

‘Als Jezus terug zal komen, dan zal toch iedereen Hem zien, met eigen ogen? Dat staat toch zo in de Bijbel? Maar hoe kan dat nou? Stel: Hij komt hier in Holland uit de hemel. Dan kunnen wij dat allemaal mooi zien. Maar de mensen aan de andere kant van de wereldbol

toch niet? Nou, dan is het maar goed dat er televisie is, want dan kan dat wel: in één keer, op hetzelfde moment! Dat zou toch prachtig zijn? De meest bekeken uitzending die er ooit geweest is! Iedereen zal Hem zien, op dezelfde dag!’

Oma en opa kijken elkaar glimlachend aan – alsof ze die uitzending al voor zich zien...

‘Wil je nog een stuk chocola bij je appelsap, Joost? Voor kerstkrans moet je nog een paar weken geduld hebben...!’

André F. Troost

“Zie hoe God u tot Zich lokt: Hij legt het Kind voor u neer”

“Let toch op Christus in de wieg, aan de borst van Zijn moeder. Wat is liefelijker dan dit Kind? Denk er ook aan, hoe onwetend dit Kind nog is. Dat dient daartoe dat u met een ontsteld geweten toch niet vreest tot dit Kind te naderen om van Hem troost te ontvangen. Twijfel niet: Als u dit Kindje -dat daar aan de borst van Zijn moeder speelt en trapelt - omarmt, Het prijst en er tegen lacht, als u Het als het aller vredigst in u opneemt, dan zal uw ziel heel stil worden. Zie, hoe God u tot Zich lokt: Hij legt het Kind voor u neer, tot Wie u vluchten mag. Er is niets liefelickers voor een mens. Laat staan, dat u voor Hem zou moeten vrezen. Bent u verschrikt, vlucht tot dit Kind!

Let er op, hoe groot de goedheid Gods is, Die alles liever wil dan dat u vertwij-

felt. Vertrouw dat toch!
Ziedaar het Kind van Wie u zaligheid moet verwachten en afbidden. Mij dunkt, er is voor ons mensen geen sterker troost als die dat Christus in alles mens, knaapje, kind geworden is. Wanneer u dit aanschouwt, is de macht van de zonde, van de hel, van het geweten, van de schande reeds overwonnen, als u tot dit spelende Kind vlucht. Geloof slechts. Laat Zijn woord gelden dat Hij niet is gekomen om te oordelen, maar om te redden. Laat ik het kort zeggen: Overdenk niet het een of ander teken van Zijn Goddelijke majesteit – opdat u niet schrikt – maar richt de gedachten van uw hart op deze Vleesgewordene, naar Zijn glimlachjes.”

MAARTEN LUTHER

KERSTZANGEN

Wonderlijke! Raad! Almachtig!
Eeuwenvader! Vredeheer!
Aan de nacht des heils gedachtig,
Vallen w' in aanbidding neêr
Voor de Meester van 't heelal
In de Bethlehemse stal!

Ja! 't betaamt ons dáár t' aanbidden
Gods in 't vlees geziene Zoon!
In der arme herd'ren midden
d' Erfgenaam van Davids troon!
Op Maria's moederschoot,
d' Overwinnar van de dood!

Die, na drieëndertig jaren,
Aan een vloekpaal vastgehecht,
Zich ook dáár zal openbaren,
Zoon van God, in macht en recht!
Van de kribbe tot aan 't kruis,
Volgt en looft Hem, Jacobs huis!

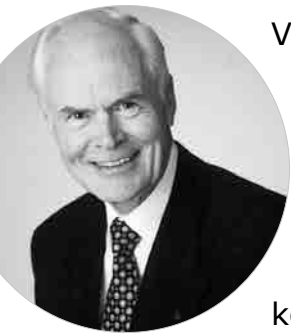
Doch, wie zal Zijn woord geloven?
Dit verstaat geen vlees en bloed,
Dat de Levensvorst van boven
Voor verloren zondaars boet.
Mens, ja, kind wordt, lijdt en sterft,
En ons met Zijn bloed verwerft!

Maar het kuddeke op aarde,
't Israël van God bemind,
Dat Zijn woord in 't hart bewaarde,
heeft, in 't pasgeboren Kind,
zijn Verlosser in ellend',
zijn verborgen God herkend!

Loof die Spruit, gij uitverkoren,
Gij verborgen Bethlehem!
Looft die Heerser, u geboren,
burgers van Jeruzalem!
Looft gij, heem'len loof gij, aard!
God in 't vlees geopenbaard!

Fragmenten uit: Kerstzang, van Isaác da Costa

Strijdperk (8)

Voortdurend is de strijd gaande tussen twee werelden: het rijk van Christus en van de anti-christ. Er is geen pauze en geen wapenstilstand. Dat zou je wel willen. Maar deze strijd gaat altijd door, totdat het koninkrijk van God helemaal gekomen is.

Dit houdt ook in dat de kerk leeft in een voortdurend conflict en dat elke discipel in het strijdtoneel wordt geworpen en zingt niet alleen van, maar ook in het strijdperk van dit leven, om het met een psalm te verwoorden.

We kunnen en mogen het leven van een christen niet mooier maken!

Zij worden opgeroepen om in de strijd van het geloof te staan in de wapenrusting van God, zoals dit concreet wordt aangegeven in Efeziërs 6.

Eerlijk gezegd hebben wij er niet zoveel zin in om te strijden. Wij sluiten liever een compromis, hopen op een pauze en zouden blij zijn met een wapenstilstand. Maar de strijd gaat onverminderd door. En zal volgens het Woord van God alleen maar zwaarder en heftiger worden, zoals we in allerlei gebieden van de wereld zien, waar christenen op een vreselijke manier worden vervolgd.

Wij hebben te strijden tegen machten, die soms voor menigeen onzichtbaar zijn. Het humanisme kan in het westen meer mensen verslaan dan de islam. Vooral hebben we strijden tegen het kwaad van binnen, waardoor de kerk veel meer wordt afgebroken dan door de vijanden van buiten. Het ongeïnteresseerd zijn verslaat tallozen. Lauwheid in de dienst van de Heere heeft ernstige gevolgen. De keus van Lot brengt zijn hele gezin in Sodom en betekent uiteindelijk de ondergang van zijn vrouw en

voor hemzelf een levenslange kwelling. Vandaar dat het verkeren krijgen met een ongelovige partner en vervolgens ermee het huwelijk ingaan, zo men al niet gaat samenwonen, meestal afbraak van de kerk betekent en wat erger is, het de Heere en Zijn dienst de rug toekeren.

Heeft de satan het dan gewonnen of niet?

De keus voor geld staat meer dan eens op tijdelijk winst, maar vaak op eeuwig verlies.

De brede weg is zeer in trek, terwijl de smalle weg weinig aantrekkelijk lijkt voor velen, die alles alleen maar leuk willen vinden. De boze kan ons voorspiegelen dat het zo'n vaart niet zal lopen, maar uit het Woord van God weten we waar beide wegen op uitlopen.

Strijd van het geloof

We kunnen denken aan wat de apostel schrijft dat we hebben te strijden voor het geloof dat door de vaderen eenmaal is overgeleverd en zo in de mening verkeren dat we aan de goede kant van de linie staan, als we vasthouden aan het oude, vertrouwde. De duivel heeft daar geen moeite mee, wanneer we dit maar niet van harte doen. Uiteindelijk komt hij dan wel aan zijn trekken, omdat hij ook aan anderen duidelijk kan maken dat het alleen maar verstandswerk is en de suggestie wekt dat al die strijders mee móeten doen, zonder er zelf van overtuigd te zijn dat het waar is waar ze achter lijken te staan. Zo misleidt hij hen en die op deze manier strijden en de anderen die deze strijd waarnemen. Hij laat strijders 'redeneren' en daarin zo vastlopen dat ze niet verder kunnen. Want redeneren is de rede eren. In de eerst plaats is dat niet meer van deze

tijd, omdat het gevoel alles bepaalt. In de tweede plaats overtuig je niemand met redeneren. Het komt velen als te koud over.

Geestelijk

Wil je de geestelijke strijd echt aanbinden (en daar gaat het om) dan is de eerste voorwaarde dat je een geestelijk mens bent, die geestelijk kan onderscheiden en niet in een valkuil belandt. Geestelijk zijn betekent dat je al je kracht en hulp alleen van de HEERE verwacht en dat je in wezen Hem laat strijden. Je bent er diep van overtuigd dat het maar al te waar is wat Gods Woord ons voorhoudt: de HEERE zal voor u strijden En tegen deze geestelijke instelling kan de duivel niet op. Dan krijgt hij geen enkele kans, want het is dan niet ónze strijd, maar die van God. In deze geestelijke strijd besef je dat je zo zwak bent, dat je geen moment staande kunt blijven zonder de Heere, omdat je Hem van moment tot moment nodig hebt.

In een lied over Romeinen 7 klinkt het zo (en op de melodie van psalm 89 is het mee te zingen):

Hoe moeilijk is de strijd, Heer', die ik daaglijks ken,
nu ik mag weten, dat ik van mijn Heiland ben.

Ik wil voortaan zo graag gehoorzaam voor U leven,
de macht der zonde niet de minste ruimte geven,
de satan en de wereld metterdaad gaan haten
en met geheel mijn kracht mijn boze wil verzaken.

Maar ik, ik ben zo zwak, dat ik de strijd verlies.

Het goede dat ik wil en door gena verkiez,
volbreng ik niet in 't minst, het blijkt

niet uit mijn daden.

Weg van uw goede wet voert mij steeds weer het kwade.

Het is zo dicht bij mij, wie komt er tussenbeide?

O Heere, wilt U mij, ellendig mens, bevrijden.

Ik voel dat ik door al mijn zonden wordt geknecht

en dat mijn hart nog steeds aan boosheid is gehecht.

Het kwade wil ik niet en toch moet ik belijden,

dat ik het telkens doe, zo blijf ik altijd strijden.

Wie kan mij in die strijd de overwinning geven?

U Christus, U bent Heer, laat mij toch door U leven!

In mijn ellende heb ik U steeds meer gezocht.

U hebt mij voor altijd van satan losgekocht!

Laat mij voortaan als een verlost leven,

en wand'len in het spoor dat U hebt voorgeschreven.

Heer, laat mij in uw kracht de goede strijd steeds strijden

en overwinnend U mijn hele leven wijden.

Ede

ds. J. Van Amstel

Verwachting voor zoekers!

De HEERE is goed dengenen, die Hem verwachten, der ziele, die Hem zoekt.

Klaagliederen 3:25

Middenin de klaagzang van Jeremia horen we opbeurende woorden. Je vraagt je af hoe en of dat toch mogelijk is. Hij zit immers op de brokstukken van Jeruzalem. Stad en tempel zijn verwoest, doden liggen her en der, het overgebleven volk gaat in de verte heen, richting Babel, als ballingen. En ik, zegt hij, ben de man die ellende gezien heeft door de roede van Gods verbolgenheid. Hij heeft mij geleid en gevoerd in de duisternis en niet in het licht (vs 1-2)

Jeremia weet zich één met het volk. Wij hebben gezondigd. Woorden van Jesaja, Daniël, Nehemia, Jeremia. En wie kan zich er boven verheffen? Het zijn de goedertierenheden van de Heere dat wij niet vernield zijn. Iedere dag is Zijn trouw en goedheid groot. Laten we ook dat met deze klager zeggen en het voor Gods aangezicht dragen.

Verdriet en zorg houden geen halt bij 31 december. Klagen mag, zo heet een titel van een boek. Over zonde, over gericht, over moeite en verdriet. God aanschouwt de moeite en het verdriet, opdat wij het in Zijn hand geven. In geloof, overgave en bovenal, door het duister heen, zicht op Hém. Daarvoor kwam Hij Zelf in Christus het licht ontsteken in de schaduw van de dood. Want het licht ging op Golgotha uit. En daarom is toch, dat Jeremia en allen die Hem verwachten, die Hem zoeken, zeggen: De Heere is goed! Goed voor ons!

Met alles wat we er van terecht brengen, met al onze schuld en zonden. Want ook dat stopt helaas niet met 31 december.

Deze klaagzang wordt tot een lofzang. Dan is de Heere goed die Hem verwachten. Je wordt niet beschaamd. Van Hem is verwachting. Hij is gereed tot heil en hulp. Verwacht Hem! In al uw zorgen is er een morgen, in de nacht zingen daar ik Hem verwacht. En mijn hart, wat mij moge treffen tot de God des levens heffen. Dan is er hoop, licht en uitzicht. Want, al zijn de voetstappen van de Heere niet altijd aan te wijzen, het gaat met deze hoop hoppers naar het beloofde land. Over hoogten en door diepten, langs begaanbare en schier onbegaanbare wegen. Wie de Herder verwacht, geeft Hem het leven in handen. Geschonden als het is, vuil en vies vanwege zonden; krom, gekreukt en gebutst door allerlei tegenspoed. Geef het maar uit handen, al zit je op zo'n brokstuk van Jeruzalem en lopen de tranen over je wangen. Hem verwacht ik de hele dag!

Verwachten is Hem zoeken. Zoek dagelijks Mijn aangezicht en gedenk aan wat Ik heb verricht, laat Hij ons zingen. Dat zingen houdt immers ook geen halt bij de grensovergang van de jaren. Trouwens, dat gaat in eeuwigheid door. Zoeken is Hem nodig hebben, Hem aanroepen, Hem aanklampen. In Zijn Woord zoeken, Hem in Zijn huis opzoeken, in de stilte van de binnenkamer

gaan. Alleen zijn met Hem, alleen zijn voor Hem, alleen zijn van Hem.

Zoeken én vinden. Heerlijke troost uit de mond van Jezus Christus. Die Mij zoekt, vindt het leven. Eeuwig, maar ook iedere dag gaat het voort en kan het voort. En gaat het vooruit! Ja, dat zoeken is eigenlijk de keerzijde – en dat moet voorop – van Zijn zoeken naar ons. Zoals Johannes het sprak: Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. Zo, ook Christus, het Kind

van Bethlehem, kwam om te zoeken en zalig te maken, wat verloren was. De Jeremia's jeremiëren niet, maar loven dit geweldige zoeken van zondaren. Daarom zalig de ziel die Hem verwacht, die Hem zoekt. Het zoeken zelf geeft al zoveel vreugde, wat zal het vinden zijn?! Zoals de Bruid haar Bruidegom weer ontmoet (Hooglied, hooplied).

Gezegend zoeken in 2021 toegebeden.

Ds. A. Snoek

JOB (3)

WAS IK MAAR NOOIT GEBOREN

Daar zit Job, zonder bezit, zonder kinderen, op een mesthoop, zijn lichaam vol zweren en zich krabbend met een potscherf. Erger kan bijna niet. Maar gelukkig zijn er drie vrienden die hem niet laten vallen nu het slecht met hem gaat. Het zijn meevoelende vrienden. Uit de verte zien ze al hoe erg Job eraan toe is. Zijn aanblik doet hen huilen. Zeven dagen en nachten zitten ze bij hem. Zwijgend. Ze beseffen dat woorden hem alleen maar meer pijn zouden doen.

Dan begint Job te spreken en vervloekt hij zijn geboortedag: 'De dag verga waarop ik geboren ben, en de nacht waarin men zei: Een knechtje is ontvangen.' En zo een heel hoofdstuk door. Tot nog toe had Job aan zijn bitterheid geen uiting gegeven, maar nu hij tussen vertrouwde vrienden is komt zij naar buiten met de hevigheid van een lavastroom. De dag waarop men zijn geboorte met blijdschap had begroet, kan maar beter vervloekt worden. Laat hem maar van de kalender worden geschrapt. Waarom ben ik niet dood geboren of meteen na

de geboorte gestorven? vraagt Job zich af. Dan zou hij nu in het graf zijn, samen met al die anderen die van dit ellendige leven zijn verlost. De ellende drukt Job zo zwaar, dat de weegschaal doorslaat. Het goede dat hij heeft genoten biedt geen tegenwicht meer. Zoals hij er nu aan toe is, ervaart hij het leven als alléén nog maar ellende en wil hij er enkel nog van worden verlost. Dit gaat de vrienden te ver. Zo mag een mens niet spreken, vinden ze. Wat is een mens dat hij tegen God protesteert? Job kan zich beter tot God richten dan zo te klagen. Laat hij de bestraffing aanvaarden die God hem zendt. Dan zal God hem verlossen en hem een goede ouderdom geven. Zo antwoordt de eerste van de vrienden die het woord neemt. Het begin van een discussie waarin Job en zijn vrienden steeds meer tegenover elkaar komen te staan. Job houdt vol dat hij geen schuld heeft aan zijn ellende. Hij waagt het zelfs rechtstreeks tegen God

te protesteren die hem dit heeft aangedaan. De vrienden blijven op het standpunt staan dat ellende nooit voor niets is en dat Job zich heeft te bekeren. De discussie duurt voort tot hoofdstuk 27, waarbij de toon steeds scherper wordt. Waar staan wij als toeschouwers? Ons rechtzinnige ik doet ons voor de vrienden kiezen: Niemand is zonder zonde.

Niemand zoekt God tevergeefs. Maar Job houdt vol dat het niet verdiend is wat hem overkomt. Wie zal gelijk krijgen? 'Zonder oorzaak', had God in hoofdstuk 3 gezegd...

LEZEN: JOB 3:1-5, 11-19; 5:8-9, 17-19

Lexmond, dr. J. van Eck

Wijzen uit het oosten

De wijzen kwamen tot Jezus en daarmee deden ze drie dingen : ze zagen, ze aanbaden, ze gaven. Dat zijn drie dingen die elke gelovige steeds weer mag doen en die iedere zoeker voor de eerste keer zou moeten doen. Eerst *zagen* ze het Kindeke. Ik denk niet dat ze alleen maar zeiden: "Daar is Hij" en het daarbij lieten. Maar ze bleven staan kijken. Misschien hebben ze een paar minuten geen woord gezegd. Zijn gezicht was ongetwijfeld van een wonderbare schoonheid. Of die schoonheid voor iedereen zichtbaar was, weet ik niet, maar voor hen had Hij zeker een bovenmenselijke bekoring. De vleesgeworden God! Alle ogen waren op Hem gericht. Ze keken, keken en keken opnieuw. Ze wierpen een vluchtige blik op Zijn moeder, maar ze vestigden hun ogen op Hem. "Zij zagen het Kindeke". Laten ook wij onze gedachten onafgebroken op Jezus richten. Hij is God en Hij is Mens. Hij is de Middelaar voor zondaren. Hij is gewillig om allen aan te nemen die in Hem geloven. Ieder van ons die zijn vertrouwen op Hem stelt, zal Hij behouden. Denk aan Hem. Als u thuis zit, besteed dan uw tijd met aan Hem te denken. Haal Hem voor de geest. Denk na over Hem en heb eerbied voor Hem. Is het niet een wonder

dat God in gemeenschap met de mens wil treden en als Baby naar deze wereld komt? Hij, Die de hemel en de aarde gemaakt heeft, ligt voor ons aan de borst van een vrouw! Voor onze verlossing is het Woord vlees geworden. Deze waarheid zal in uw ziel wel een levendige hoop opwekken. Als u het wondere leven van dat Kind volgt totdat het eindigt aan het kruis, dan geloof ik dat u daar net zo op Hem mag zien als toen Mozes de koperen slang in de woestijn omhoog stak en degenen die er op zagen genezen werden. Zo mag u door op Hem te zien van al uw geestelijke kwalen genezen worden. Hoewel het heel wat jaar geleden is dat ik voor het eerst op Hem zag, verlang ik er weer naar het oog op Hem te slaan. De vleesgeworden God! Ik krijg er tranen van in mijn ogen als ik bedenk dat Hij, die mij voor eeuwig in de hel had kunnen vermorzelen, ter wille van mij een Kindeke wordt. Zie op Hem, u allen, en al ziende, bid Hem aan. "Komt, knielen wij voor Jezus samen, met vrolijk uitzicht op ons lot! Het is volbracht, volbracht, ja, amen, het is voor ons volbracht bij God."

Uit een preek over de wijzen, van C.H. Spurgeon.

Een meditatie bij het begin van het nieuwe jaar

"Door het geloof zijn zij door de Rode Zee gegaan als over het droge"

(Hebreeën 11:29).

Een nieuw jaar ingaan is zoiets als door de Rode Zee gaan. Eindelijk moest de farao Israël, zijn knechtenvolk, laten gaan. Twee handenvol slagen waren maar net genoeg om dat af te dwingen. Toen waren ze vrij.

Maar veilig waren ze nog helemaal niet. Ze waren nog maar net het land uit of de farao had al spijt dat hij ze had laten gaan. Met zijn grote leger gaat hij het volk van God achterna zonder ook maar enig medelijden. Onder Israël breekt er een grote angst uit. Waar moeten ze heen? Achter hen horen ze de paardenhoeven van het leger van de vijand en ze zien een wijd water voor zich. "We zeiden het al", roepen ze, "Bevrijd ons maar niet".

Maar Mozes strekt zijn staf over de zee uit om er een pad door te laten ontstaan. Zo doet hij wat hij gezegd had: "De Heere zal voor u strijden en gij zult stil zijn". Hij zei niet: "Houd maar moed, achteraf valt het misschien nog wel mee", maar: "De Heere zal voor u strijden". Dat wordt onderweg door het leven tegen ons ook gezegd. Wij herkennen ook wel een klein beetje wat Israël meegemaakt heeft. Wij denken soms ook: "Zou God het wel weten? Waarom laat Hij ons niet iets horen?" Maar dat is opdat wij met lege handen komen te staan en wij alleen maar op Hem vertrouwen.

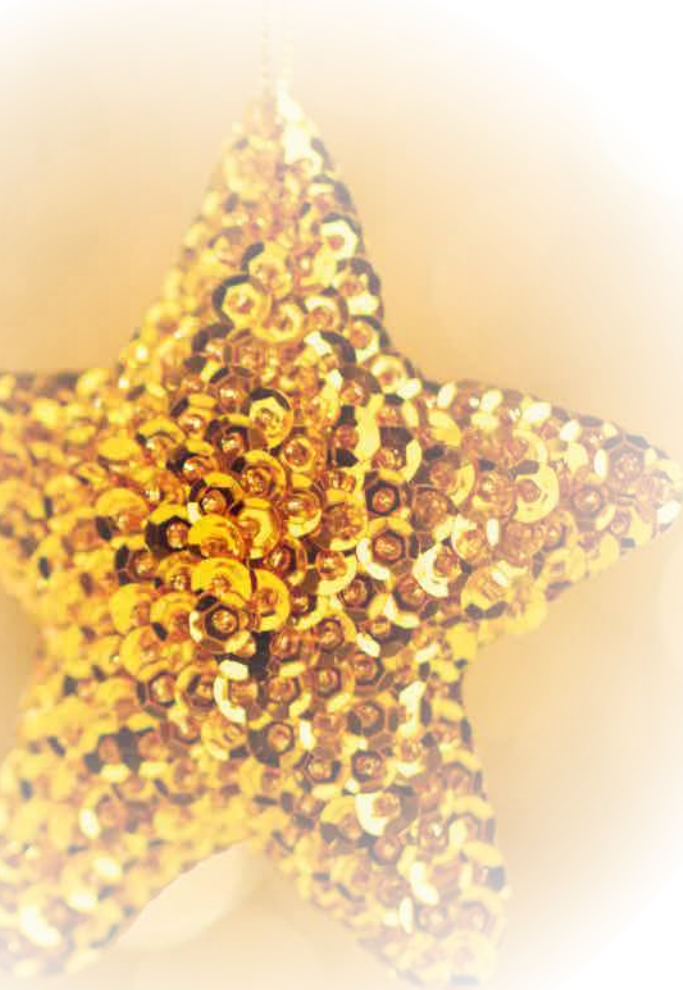
Bij het kruis van Christus waren al Zijn vrienden gevluht. Jezus heeft alleen

ons verlost. Het was indrukwekkend: die twee muren van water met dat pad er doorheen. Daar draait heel de Bijbel om: dat er een weg is gekomen waar er niet een weg was. Alle bangmakers waar men aan de zee voor beefde werden verslonden door het water dat hen ingehaald heeft. Alle angst ligt verslagen. Alle vrees is voorbij.

Maar wat zegt ons zoiets behalve dat wij het wel spannend vinden? Hoe krijg je dat dichtbij je hart? Hebr. 11:29 geeft daarop dit antwoord: "Door het geloof". Maar het geloof van Israël was al gauw een aangevochten geloof. Weet u niet dat ons geloof maar zelden een kalm geloof is? Als wij geloven komen onze vijanden er altijd op af. Het water is de verbeelding daarvan. De wateren staan in de Bijbel vaak voor wat zich tegen God keert. Daarom is het de echo van de overwinning van Pasen dat er eens geen zee meer zal zijn. Maar voor dat dat zo zal zijn leren ons alle mogelijke plagen en epidemieën: je hebt niet je leven als je bezit in je hand. En dan die Egyptenaren, al die dingen die je achtervolgen en waarvan je de hete adem in je nek voelt. Je rust en je vertrouwen kosten ze je. Alles kosten ze je. Bang doen ze je vluchten, je weet niet waar heen. Dat komt door onze zonden. Omdat wij, net als Israël,

de Naam van God onder de volkeren ontheiligd hebben. Dat is niet dat je niet godsdienstig bent of dat je een publieke kwaaddoener bent, maar dat is dat je ook nog andere goden dient behalve de God van Jezus Christus. Je hebt God, maar er zijn ook nog andere goden. Als je denkt dat er iets is waar het geluk van je leven van afhangt is dat zo'n andere god. Iets inwisselbaars is God dan voor je. Maar dat is een oneer voor God en voor onszelf is het rampzalig. Dat maakt ons geloof zo bang en aangevochten. Of heeft u een veel kalmer geloof? Maar in al ons angstig vrezes zegt God: "Ik zal voor u strijden en gij zult stil zijn". God is niet begonnen met Zijn volk te verlossen om dat halverwege af te breken. Hij houdt er zomaar niet weer mee op als Hij aan iets begint.

Daar gaan ze. Ze hebben geen keus. Dat hoort bij het geloof: we hebben geen keus. Wat Hij geroepen heeft brengt Hij ook thuis. Het parool, het wachtwoord, is: "Verder trekken!" Wij denken altijd, dat wij voor of tegen Jezus kiezen als het over het geloof gaat. Maar dat is niet zo. Je wordt door God geroepen "met bevel van geloof en bekering", wat betekent dat je geen keuze meer hebt. Het geloof overkomt je, net als de liefde. Je zegt: "U bent mij te sterk geworden". Geloven is: dat je geen keuze meer hebt. Kijk, daar gaan ze. De vaders en de moeders en de kinderen. Er moeten er zelfs nog gedragen worden. Er is niets voor hen uit dan een groot water.

Wat doen ze daar? Ze gaan achter de Zoon van God aan die het Lam van God is dat de zonde van de wereld wegdraagt. Waarom volgen we Hem? Niet omdat we op Zijn ogen afgaan, maar omdat we in ons leven Zijn stem hoorden. En die stem heeft zich gehecht aan ons hart.

"Nee, niet blijven zitten", zegt God, "Verder gaan, verder gaan", dat is het parool. Dat vraagt om gehoorzaamheid en een beetje blind zijn. Maar we lopen als we God volgen niet in de val. Je loopt niet vast. Je wordt vrij. "Maar nu, zo zegt de Schepper, uw Formeerder, Israël: Wees niet bevreesd, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, U bent van Mij. Wanneer u zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, door de rivieren, zij zullen u niet overstromen" (Jes. 43:2). Egypte zit ons altijd nog achterna. Alles van vroeger zit ons nog op de hielen, alle oude schuld, pijn en angst, al de machten die je van God vandaan proberen te houden. Maar God brengt ons zelf er doorheen. Naar dat wijde land van vrede aan de andere kant van de tijd.

Langerak, ds. J.A.H. Jongkind.

Bewegen...

Een onderwerp waar al meer aandacht aan besteed is. Maar in de winterperiode vind ik het de moeite waard om er nogmaals iets over te schrijven. Soms helpt het ons, als we meer achtergrondinformatie weten, om in beweging te komen. Dit kan figuurlijk zo zijn maar met betrekking tot dit onderwerp bedoel ik het letterlijk.

Bij het ouder worden verliezen we namelijk spiermassa. Soms gaat dat te snel: twintig procent van de 65-plussers kan hierdoor moeilijker bewegen. Gelukkig is hier iets aan te doen. Maar hoeveel spiermassa verliezen we met het ouder worden?

Vanaf dertig jaar verliezen we 1% van onze spiermassa per jaar. De tachtigjarigen onder ons kunnen hierdoor nog maar de helft van de oorspronkelijke spiermassa hebben. Dat zie je niet op de weegschaal, want helaas neemt vet de plek van de spieren in. Daardoor krijgen veel mensen dunnere benen en een dikkere buik. Wie veel spiermassa verliest, heeft ook minder spierkracht. Dat klinkt logisch en dat is het ook. Maar daardoor wordt bewegen moeilijker en neemt het risico om te vallen toe. Misschien gebruiken we daarom wel een rollator, een sta-op-stoel of een traplift. Zelfstandig leven kan op een gegeven moment moeilijker worden. Het is jammer als onze spiermassa meer dan normaal afneemt. Een gezonde spiermassa beschermt ons tegen diabetes en overgewicht. Spieren hebben namelijk een positieve invloed op de suikerhuishouding. Gezonde spieren bevatten verder veel eiwitten. Die doen bij een ziekenhuisopname of ziekte dienst als eiwitreserves. Is uw spiermassa flink afgenomen, dan heeft u minder eiwitreserves en gaat het herstellen moeilijker.

Een belangrijke vraag is natuurlijk: hoe kunnen we onze spieren behouden? Bewegen is het belangrijkste antwoord!

Rustig wandelen is voor de conditie prima maar voor spieropbouw helaas onvoldoende. Natuurlijk is het erg goed om dagelijks een wandeling te maken. Ook al wordt het wat lastiger om boodschappen te doen of de trap op te lopen, toch is het erg belangrijk om dit te blijven doen. We hebben allemaal de neiging om de gemakkelijkste weg te kiezen, dus toch maar met de auto naar de supermarkt te gaan. Maar voor onze spieren is bewegen erg belangrijk. Bouw bewegen in het dagelijks leven, in de dagelijkse handelingen in, zodat u automatisch zonder extra inspanning in beweging blijft. Daarmee kunt u uw niveau zo lang mogelijk op peil houden. Gelukkig is het voor de meeste mensen, ook op hoge leeftijd, mogelijk extra spiermassa en spierkracht te kweken. Hiervoor zijn twee elementen onontbeerlijk:

- voldoende bewegen mét spierversterkende oefeningen
- een gezond dieet met voldoende eiwitten

Wat dit voor u persoonlijk betekent hangt af van de leeftijd, uw gezondheid en de conditie.

Het is belangrijk om elke dag te bewegen. De beweegerichtlijnen zeggen dat we minimaal 15 minuten per week matig intensief moeten bewegen. Maar meer is nog beter. Matig intensief wil zeggen dat u merkt dat uw ademhaling sneller wordt en de hartslag omhoog gaat. In de richtlijn staat dat we minimaal twee keer per week spierversterkende oefeningen moeten doen. Soms wordt dit ook wel krachttraining

genoemd. Dit betekent niet dat u dan persé naar de sportschool moet gaan. Veel oefeningen zijn ook thuis te doen. Denkt u bijvoorbeeld aan opstaan uit de stoel, knie strekken terwijl u zit en traplopen. Op internet zijn vele voorbeelden te vinden. Het is daarbij de bedoeling dat de oefeningen zwaar genoeg zijn, dat wil zeggen dat we de spieren wel gaan voelen als we de oefeningen een aantal keren herhalen. Dat is nodig om sterker te worden. Maar ... begin rustig aan en bouw het rustig op. Zorg dat u

geen blessures krijgt! En twijfelt u, bespreek het dan eerst met uw huisarts of praktijkondersteuner. Mogelijk vindt u het lastig om voorbeelden op internet op te zoeken of beschikt u niet over internet. Uw kleinzoon, uw buurmeisje, een jongere uit de kerk - ik weet zeker dat zij het leuk vinden om met u te zoeken naar de juiste voorbeelden op internet. Ik wens u veel succes toe.

Met een vriendelijke groet,
Marianne Tanis

OUDJAARSVERHAAL

Mensen, die ik op mijn weg ontmoette

„Oude Teun en de oliebollen”

Uit de keuken kwam de baklucht van oliebollen het huis in. 't Leek wel alsof dit „luchtje” sfeer schepte voor de jaarwisseling. Ik had een vrije dag en zodoende kon ik wat meer genieten van deze feestelijkheid dan anders. Toch moest ik even voor de goede gang van zaken in de keuken zijn om iets met de kok voor de volgende dag te bespreken. Juist kwam Oude Teun (84 jaar) de keuken binnengestapt. Hij schrok even toen hij mij zag, want zonder iets dringends daar te doen te hebben mocht geen der verpleegden dit domein betreden.

„Reken vanavond op 50 oliebollen voor mij”. zei hij tegen de kok. „Zo”, zei deze, „da's niet weinig. Maar 't is goed

hoor; 'k zal ze opzij zetten, dan kom je niet te kort”.

De kok meende dat het een grapje was, maar Oude Teun's gezicht verried bittere ernst. Hij en zijn naamgenoot Jonge Teun (72 jaar) hadden vorig jaar met z'n tweeën zo'n kleine 30 oliebollen geconsumeerd op oudejaarsavond. De kok had toen gekscherend gezegd: „Iedereen die boven de 10 stuks komt moet 1 cent per stuk bij betalen”.

Daarom bracht Teun alvast 50 cent mee. Tegen de avond verscheen hij weer in de keuken met een blikken trommel. „Hier kunnen ze in”, zei hij. De kok vroeg hem wat hij er mee wilde doen. „Dat gaat je geen steek aan: je hebt gezegd dat we ze konden kopen

voor 1 cent per stuk en nu wil ik ze hebben ook". De kok, die z'n pappenheimers kende, deed ze in de trommel en zei: „Zo vader, en dan vanavond niets meer he ?" „Dat zal mij een zorg zijn", zei Teun, en hij verdween uit de keuken.

Een half uur later ging op mijn kamer de telefoon. 't Was de portier, die belde. „Zuster, ik weet dat u vrij bent, maar ik heb Oude Teun een half uur geleden de deur uit zien gaan en ik dacht dat hij naar de sigarenwinkel ging voor tabak. Maar nu was hier net de loopjongen van Diege en die zegt dat hij hem tegengekomen is bij de overweg. Hij sloeg het bospad in en het sneeuwt zo".

Nog voor ik iets kon antwoorden had hij afgebeld. Daar stond ik. Wat moest ik doen? Ging ik het aan directrice zeggen dan was „tien tegen een" de avond bedorven. Aan tafel zou hij niet gemist worden, want met het oog op het oliebol-festijn was men niet verplicht aan de avondmaaltijd deel te nemen.

Daarom ging ik naar de keuken en vroeg de kok of Oude Teun iets had losgelaten wat hij van plan was met die 50 olieballen.

„Neen, dat niet", zei de kok, „maar ik heb een idee, dat hij daarmee naar de weduwe Stienes is, als hij daar bij het bospad gezien is. Laatst heeft hij haar geholpen bij 't aardappel pitten en toen vertelde hij dat hij een praatje met haar gemaakt had; ze had het de laatste tijd na de dood van haar man niet zo breed, nu zij voor haar drie kinderen de kost moest verdienen. In de schoonmaaktijd kwam de weduwe Stienes ook wel eens in het Huis werken. Vandaar de kennis-making met haar en Oude Teun".

Na wat heen en weer gepraat besloot ik Oude Teun achterna te gaan en ging terug naar mijn kamer om mantel en overschoenen te halen. Op de trap

kwam ik een van de huishoudelijke hulpen tegen en 'k vroeg haar om mee te gaan.

Toen we buiten waren vertelde ik haar wat het doel was van onze wandeling. 't lopen in de sneeuw viel niet zo hard mee, maar na een half uur kwamen we bij het kleine huisje aan. Even luisteren aan het raam overtuigde mij ervan, dat Oude Teun daar was. We gingen dus naar binnen en alsof ik verbaasd was zei ik: „Lieve tijd Annie, zie je dat? Oude Teun is ons voor geweest om jufvrouw Stienes met een bezoekje te vereren op oudejaarsavond. Als Teun er niets op tegen heeft zouden we samen terug kunnen wandelen, want de sneeuw ligt tamelijk hoog en 't loopt makkelijker met z'n drieën".

We dronken nog even een kopje koffie daar en liepen toen, Teun tussen ons in, terug naar huis. Teun zei niet veel onderweg. Je kon merken, dat het hem niet meeviel, die wandeling terug. Thuis gekomen bracht ik hem naar zijn kamertje en ging een paar boterhammen en een beker warme melk voor hem haler

Toen kwam Teun los: Ja, ziet u, ik kon het niet over mijn hart verkrijgen met die olieballen. 'k Heb ze toch eerlijk betaald? Ik praatte met haar eens over God en toen zei ze: „Als je mij bewijzen kunt, Teun, dat hij bestaat, dan zou ik je geloven, maar zo, neen dat kan ik

niet". Nu dacht ik: dat kan ik dan door die oliebollen doen. Een bewijs dat God aan haar denkt door een ander die te laten brengen".

Na 't gesprek met Teun ging ik naar directrice en vertelde haar de hele toedracht. Ze was er eerst niet zo bijzonder over spreken, maar kon er later toch om lachen en Teun een fijne oude baas noemen.

Om 9 uur begon de „viering". Oude Teun liet z'n portie oliebollen onaange-roerd. Zelfs 't geplaag van de andere heren kon hem er niet toe bewegen er één te nemen. Om aan het plagen een eind te maken vertelde de directrice, bij wijze van verhaal, de goede daad, die

oude Teun had verricht en dat hij daarom geen oliebol wilde aanraken; hij had zijn portie weggegeven.

Algemene waardering ontving Teun en hijzelf zat glunderend te midden van de anderen.

't Was één uur in het nieuwe jaar toen ik de belevenissen met Teun in mijn dagboek schreef. Als door innerlijke drang gedreven schreef ik er onder; "Voor zo ver gij dit aan één van mijn minsten gedaan heb, hebt ge dit aan Mij gedaan".

"Een zuster".

Uit het blad: "Ziekentroost".

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris,
PKN (hervormd) Langerak
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. A. Snoek, PKN (hervormd),
Kesteren
Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,
Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512
Tevens adres voor kopij.
e-mail: j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed
Church, Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);
Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net; opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan: abonnee@krachtnaarkruis.net of Ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.
Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.nl